

derfor en flad og rimeligvis en nedadgaaende Kurve, medens Motortrafikken er stigende og Afgiften derfor vil vise en opadstigende Kurve. Det Slid, som den højtærede Minister kan regne sig til i Øjeblikket, vil derfor blive mindre og mindre for hvert Aar, og allerede efter et Par Aars Forløb vil det sikkert vise sig at være betydeligt mindre.

Jeg tror derfor ikke, man bør indstille sig paa, at de høje Afgifter, som Motortrafikken nu svarer, vil blive nødvendige i Fremtiden. Og alle maa jo kunne glæde sig derover, hvis de kunde sættes ned. Den eneste, jeg kunde tænke mig vilde sørge, hvis det skulde blive muligt at sætte disse Afgifter ned, er den Person, som hedder Staten, og som har den mærkelige Moral, at naar den en Gang har faaet en Afgift af Borgerne til et bestemt Formaal, føler den sig berettiget til at opkræve dette Beløb fremdeles, selv om det Formaal ikke længere er til Stede, hvori den i sin Tid søgte Begrundelsen til Optrækningen af Afgiften. Jeg ser nu, at man i det andet høje Ting, oven i Købet i Betænkningen, siger, at Motoromsætningsafgiften skal bruges til Vejarbejder i Kommunerne. Hvis det er nødvendigt at bruge mere til Vejarbejder i Kommunerne, end denne Lov giver, burde Afgifterne forhøjes her, eller Staten burde yde Bidrag dertil, hvilende paa alle Borgere. De motorkørende betaler efter denne Lov — vil i hvert Fald i Løbet af faa Aar komme til det — fuldt ud, hvad det koster at reparere det Slid, som Motorkørselen forarsager. Og hvis de i Øjeblikket betaler lidt mindre, efterlader de jo ogsaa Vejene i god Stand til Eftertiden, navnlig for de brolagte Vejes Vedkommende, hvor de jo har tilvejebragt et Aktiv for Kommunerne. Men saa skal alle Borgerne og ikke den, der køber et Motorkøretøj, betale det yderligere. Omsætningsafgiften er jo blevet paalagt dem, der køber Motorkøretøjer, som en Valutaafgift, der skulde begrænse Indkøbet af Motorkøretøjer, for at Staten derved kunde sættes i Stand til lettere at bringe Kronen op i en højere Kurs. Det var Begrundelsen, men nu er Kronen jo i Pari, og hvis Staten da vil optræde, som en moralsk tænkende Person vilde optræde, lader den Afgiften falde bort, naar dens Formaal er naaet. Hvis Staten ikke optræder saaledes, skaber den efterhaanden den Forestilling i Befolkningen, at en Begrundelse givet af det offentlige, af Minister eller Rigsdagsmænd, ikke er en Pibe Tobak værd, fordi det aldeles ikke er Begrundelsen, det kommer an paa, men blot dette at skabe sig et Tæskud til at indføre

en Afgift, og naar man saa har faaet den, finder man jo nok Midler til stadig at anvende den i det offentlige Tjeneste — det vil en Regering og en Rigsdag aldrig behøve at være i Forlegenhed med. Derimod er jeg ikke sikker paa, at Borgerne, som i Øjeblikket føler de offentlige Afgifter tilstrækkelig tyngende, helt vil anerkende dette som en Begrundelse for vedblivende at opkræve en saadan Afgift. Hvis man mener, at Køb af et Motorkøretøj i Udlandet fremtidig bør belastes med en særlig Afgift, bør dette Spørgsmaal tages op paa et helt nyt Grundlag, i et helt nyt Lovforslag, som intet har med Fortiden og dens Begrundelse at gøre. Da jeg imidlertid anser Motortrafik for et nyttigt Led i vort Erhvervsliv og betragter den allerbeste Motortrafik som Erhvervsstrafik, kan jeg som Frihandelsmand ikke paa Forhaand gaa med til at acceptere den Betragtning, at Køb af et Automobil bør være Genstand for en særlig Afgift til Staten.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagets Bestemmelser, som jeg altsaa i Hovedsagen kan tiltræde, men som jeg dog haaber det i det kommende Udvalg skal lykkes at faa ændret paa enkelte Punkter. Den højtærede Minister har jo hidtil stillet sig saaledes under Udvalgsbehandlinger af hans Lovforslag, at der er blevet tilvejebragt Enestemmighed, og jeg vil haabe, at det ogsaa vil kunne finde Sted i dette Tilfælde, saaledes at Loven i sin fjerde Skikkelse kan blive den endelige og den bedste.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg takker de ærede Ordførere for de Udtalelser, de er fremkommet med; dog maa jeg sige, at jeg ikke har saa megen Tak til den ærede Ordfører for det radikale Parti, og hvis han virkelig vil have en hel Del af de Forslag gennemført, han har peget paa, deler jeg ikke hans Haab om, at der skal komme en enstemmig Indstilling fra Udvalget — i hvert Fald kan jeg ikke acceptere det ærede Medlems Betragtninger. For øvrigt maa jeg sige, at jeg lægger ikke saa overordentlig stor Vægt paa de Udtalelser, det ærede Medlem er kommet med her i Dag, thi han har jo allerede skiftet Standpunkt siden Januar, da Kommissionsbetænkningen blev afgivet, og det er jo muligt, at det ærede Medlem skifter Standpunkt endnu en Gang, inden Udvalgsbehandlingen er færdig, om end jeg haaber, at denne Behandling maa blive kort.

Det ærede Medlem for 3die Kreds